

В роковини Шевченка

Олександр Олесь

Одно питання мимоволі
Весь час в думках моїх встає:
Чому не вгледів він сонця волі,
Чому тепер він не жиє?

Якими дужими громами
Пророчий голос би гримів,
Якими буйними річками
Котивсь, шумів би його спів!?

Які б вінки він сплів героям
І як уславив би їх чин?!
Він грав би в сурму перед боєм,
Боровся б сам серед руїн.

А як оплакав би могили,
Яких би квітів насадив!..
Калина б віти похилила,
І в вітах вітер гомонів.

Якими лютими бичами
Карав би нас, що кволі ми,
Що розійшлись ми манівцями
На крок єдиний до мети.

Як в душу б він заглянув кожному,
Як кожний біль би наш відчув.
Він влив би міць непереможну,
Серця б він вірою натхнув!

І де б він був? Чи на засланні,
Серед неораних степів,
Чи разом з нами на вигнанні —
Ділив би сльози і терпів.

Він тут би був! Орел крилатий
Не зміг би стерпіти ярма,

І як би там він міг співати,
Коли вітчизна вся німа!!